

จะเห็นว่า การให้บริการของเว็บ 1.0 ส่วนใหญ่เว็บไซต์จะเป็นไต่เร็กเทอร์รวมลิงค์ การนำเสนอข่าวสาร และการเป็นกระดานให้ผู้คนเข้ามาตั้งกระทู้ถามตอบ กล่าวได้ว่าเว็บยุคแรกเว็บมาสเตอร์จะเป็นใหญ่ สามารถผลักดันข้อมูลใดๆ ที่ตนเองต้องการให้กับผู้เข้าชมเว็บไซต์ได้ ส่วนในยุคของเว็บ 2.0 เป็นเว็บที่ตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของผู้เยี่ยมชมเว็บ อาทิ อิสรภาพในการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย การเข้าไปอ่านเว็บและแก้ไขข้อมูลตามความเชี่ยวชาญของแต่ละคน การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลไม่ว่าจะอยู่ในรูปของภาพ วิดีโอ ข้อความ ะหว่างกันได้ เป็นต้น จึงเป็นลักษณะที่ผู้ใช้มีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น และทำให้เกิดสังคมการเรียนรู้ออนไลน์ในที่สุด ตัวอย่างเว็บไซต์ที่มีลักษณะของเว็บ 2.0 เช่น

1. เว็บไซต์วิกิพีเดีย (www.wikipedia.org) เป็นสารานุกรมออนไลน์ที่อนุญาตให้ทุกคนสามารถอ่านและแก้ไข ตลอดจนส่งบทความขึ้นเว็บ ถ้าหากมีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นจริงๆ
2. เว็บไซต์บล็อกเกอร์ (www.blogger.com) ให้บริการบล็อกซึ่งเป็นช่องทางการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น เพื่อแสดงเนื้อหาแบบใหม่ที่สามารถแสดงให้อยู่ในรูปของข้อความ รูปภาพ มัลติมีเดีย จัดทำโพลีโหวต เพลงประกอบเว็บ และระบบแสดงความคิดเห็น ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าบล็อกเป็นเครื่องมือสร้างความรู้ เผยแพร่ความรู้ และแลกเปลี่ยนความรู้
3. เว็บไซต์ฟลิค (www.flickr.com) เป็นอัลบั้มภาพออนไลน์เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้งานการอัปโหลดไฟล์ประเภทรูปถ่าย สามารถจัดการภาพถ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถแลกเปลี่ยนแบ่งปันภาพระหว่างกันได้โดยง่าย
4. เว็บไซต์ยูทูป (www.youtube.com) เป็นเว็บไซต์เพื่อแชร์วิดีโอ สามารถอัปโหลด ดาวน์โหลดวิดีโอ และส่งวิดีโอให้เพื่อนได้ตามความต้องการ
5. เว็บไซต์เทคโนราติ (www.technorati.com) เป็นสารบัญบล็อก ซึ่งรวบรวมความเคลื่อนไหวของบล็อกไว้ให้ค้นหาเนื้อหาที่เราต้องการจากบล็อกที่มากกว่า 71 ล้านบล็อก
6. เว็บไซต์ดิก (www.dig.com) เป็นเสมือนที่ค้นหาหนังสือ (เว็บ) ออนไลน์ หากเนื้อหาเว็บเพจใดน่าสนใจก็สามารถแบ่งปัน แลกที่ค้นหาเว็บได้

ยุคการให้บริการบนเว็บ (Web Service)

เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีบทบาทที่เชื่อมโยงเครือข่ายย่อยต่างๆ เข้าด้วยกัน อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายของคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ทางดิจิทัลต่างๆ และเป็นเครือข่ายของเครือข่ายที่เชื่อมโยงทรัพยากรต่างๆ เข้าด้วยกัน ทำให้มีการประยุกต์ใช้งานด้านต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง

การประยุกต์ใช้เว็บเพจเพื่องานการให้บริการ มีพัฒนาการมาถึงสามยุค ดังต่อไปนี้ (เย็น ภู่วรรณ และสมชาย นำประเสริฐชัย, 2546, หน้า 116-117)

1. ยุคที่หนึ่ง ยุคสแตติก (Static Web) คือ การให้บริการเว็บที่มีความคงตัวของเนื้อหาไม่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อมูล โดยในยุคนี้อาจจะมีการใช้สคริปต์ทางฝั่งผู้ใช้ (Client-Side Script) เช่น VBScript หรือ Java Script เป็นต้น แต่ก็ยังเป็นแค่เพียงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทางฝั่งผู้ใช้ข้อมูลที่ได้รับการเก็บไว้บนเซิร์ฟเวอร์ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงอะไรเลย ตัวอย่างที่เห็นชัดคือโฮมเพจของคนทั่วไปที่มีการเคลื่อนไหวบนเว็บเซิร์ฟเวอร์

2. ยุคที่สอง ยุคเว็บแบบไดนามิก (Dynamic Web) เริ่มมีการใช้สคริปต์ทางฝั่งผู้ให้บริการ (Server-Side Script) ทำให้เริ่มมีการติดต่อกับฐานข้อมูลที่อยู่ในเครื่องเซิร์ฟเวอร์